

ความคิดเห็นของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่าย
แบบบูรณาการ อำเภอปางศิลาทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1

นายไพฑูริย์ นามวงษ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอปางศิลาทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอปางศิลาทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในกลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอปางศิลาทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1 โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 93 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอปางศิลาทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1 จำนวน 93 คน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอปางศิลาทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1 ที่มีเพศและประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าครูเพศชาย

คำสำคัญ : ความคิดเห็น การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

ความนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษามาตรา 24(5) ได้บัญญัติว่า “ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” และในมาตราที่ 30 ได้บัญญัติว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา” ผลต่อเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดมาตรฐานครูในระบบประกันคุณภาพการศึกษาไว้ในมาตรฐานที่ 10

การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญกับครูโดยตรง และถือเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครูผู้สอนที่จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยต้องบูรณาการควบคู่ทั้งทฤษฎี และการปฏิบัติการคิดค้นวิธีสอนหรือนวัตกรรมต่างๆ ผสมผสานกับแนวคิดพื้นฐานของการทำวิจัยในการประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้หรือแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้ การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นทักษะที่ครูผู้สอนจะต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ และเป็นองค์ประกอบสำคัญของความเป็นครูมืออาชีพในยุคปฏิรูปการศึกษา(ยุทธนา ปฐมวรชาติ,2544)

การพัฒนาให้ครูผู้สอนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ถือเป็นภาระกิจที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้จริงในการทำงานตามปกติของครู(ศักดิ์อนันต์ อนันตสุข,กิตติกรณ จวงพลงาม,อดุลย์ บุรากร,ปัญญา ทองเกลียว และจิรายุ พรหมสวัสดิ์,2551.)

ปัญหาการขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม และสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูมากน้อยเพียงไร

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 เพื่อเป็นกรอบและแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และเป็นข้อมูลสำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูในกลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 120 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling) จำนวน 93 คน โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 ประกอบด้วย ด้านความรู้พื้นฐานของการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวางแผนกระบวนการการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในศึกษาวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) ซึ่งได้ค่าคะแนนรายข้อมากกว่า 0.6 ขึ้นไป และ

ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .926 ด้านความรู้พื้นฐานของการทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเท่ากับ .93, ด้านการวางแผนกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเท่ากับ .93, ด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเท่ากับ .94 และด้านการนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเท่ากับ .93

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอชายชุมน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอชายชุมน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำแนกตามเพศ โดยใช้ t-test

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอชายชุมน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 93 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยไปประสบการณ์ในการทำงาน 31 ปีขึ้นไป มากที่สุด

2. ครูมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอชายชุมน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 จำนวน 93 คน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าครูเพศชาย

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ของกลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 31 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 16-30 ปี และประสบการณ์น้อยกว่า 15 ปี

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 พบว่าประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามากทุกด้าน เรียงตามลำดับ 3 ลำดับ ดังนี้ ด้านความรู้พื้นฐานของการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.44$) ด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.41$) และด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.38$)

แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้พื้นฐานของการทำวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด รองลงมา คือด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านความรู้พื้นฐานของการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ของกลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามเฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามากทุกด้าน เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ จัดให้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้

เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.62$) ให้ความร่วมมือการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.59$) และมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.57$)

แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ให้ความสำคัญด้านจัดให้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้ความสำคัญการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของของ สจิวรรณ ทรรพวุฒ (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่เคยทำวิจัย และไม่เคยทำวิจัยทางการศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาว่ามีสภาพของปัจจัยโดยรวมห้าด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัย ส่งเสริมต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร และปัจจัยด้านแรงจูงใจ ส่วนปัจจัยด้านสภาพของหน่วยงาน และการพัฒนาตนเองของอาจารย์ทางการวิจัยมีสภาพที่ส่งเสริมต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับน้อย ส่วนสภาพการทำวิจัยทางการศึกษาเชิงปริมาณ อาจารย์ส่วนใหญ่ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัย ส่วนด้านคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัย ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร ปัจจัยด้านสภาพของหน่วยงาน ปัจจัยด้านแรงจูงใจ และปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองของอาจารย์ทางการวิจัยมีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาของอาจารย์ โดยปัจจัยด้านสภาพของหน่วยงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำวิจัย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัย และปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองของอาจารย์ทางการวิจัยมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัยสามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการทำวิจัยของอาจารย์ได้ถูกต้องร้อยละ 72.99

1.2 ด้านการวางแผนกระบวนการการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ของกลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภออย่างชุมน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามากทุกด้าน เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ ให้กำลังใจ ในการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.52$) ให้ความร่วมมือในการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.49$) และสนับสนุนกระบวนการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.44$)

แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ให้กำลังใจ ในการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้ความสำคัญในการวางแผนทำวิจัยในชั้นเรียน และมีสนับสนุนกระบวนการในการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ สจิวรรณ ทรพรพสุ (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่เคยทำวิจัย และไม่เคยทำวิจัยทางการศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษามีสภาพของปัจจัยโดยรวมห้าด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัย ส่งเสริมต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร และปัจจัยด้านแรงจูงใจ ส่วนปัจจัยด้านสภาพของหน่วยงาน และการพัฒนาตนเองของอาจารย์ทางการวิจัยมีสภาพที่ส่งเสริมต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับน้อย ส่วนสภาพการทำวิจัยทางการศึกษาเชิงปริมาณ อาจารย์ส่วนใหญ่ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัย ส่วนด้านคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัย ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร ปัจจัยด้านสภาพของหน่วยงาน ปัจจัยด้านแรงจูงใจ และปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองของอาจารย์ทางการวิจัยมีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาของอาจารย์ โดยปัจจัยด้านสภาพของหน่วยงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำวิจัย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัย และปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองของอาจารย์ทางการวิจัยมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทำวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัยสามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการทำวิจัยของอาจารย์ ได้ถูกต้องร้อยละ 72.99

1.3 ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนครูมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ของกลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอชุมพลน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามากทุกด้าน เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อวางแผนและกำหนดนโยบายของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.49$) ให้กำลังใจในการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.48$) และจัดอบรม ชี้นำ กระตุ้น กระบวนการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นฐาน ($\bar{X} = 4.45$)

แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมด้านนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อวางแผนและกำหนดนโยบายของโรงเรียน ให้กำลังใจในการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และจัดอบรม ชี้นำ กระตุ้น กระบวนการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพลินพิศ ดาศักดิ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง บทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาอำเภอนวนนิวาสจังหวัดสกลนคร

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ยกเว้น ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านการกำหนดแผนในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ครูมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ของกลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการอำเภอชุมชมน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามากที่สุดด้าน เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ เปิดโอกาสให้ครูค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ในเวลาว่างจากการสอน ($\bar{X} = 4.66$) ให้กำลังใจในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.56$) และจัดหาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.51$)

แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมด้านเปิดโอกาสให้ครูค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ในเวลาว่างจากการสอน ให้กำลังใจในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนและจัดหาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของเพลินพิศ ดาศักดิ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง บทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอานรินวาสจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ยกเว้น ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก ส่วนผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านการกำหนดแผนในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน ต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอชุมชมน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าครูเพศชาย

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอชุมชมน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยมีความคิดเห็นภาพรวมและรายด้าน คือ ครูที่มี

ประสบการณ์ในการทำงาน 31 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 16 – 30 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 15 ปี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการทำวิจัยเรื่องการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศรีสะเกษเขต 1 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะในการทำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ควรใช้ผลการวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 ให้มากยิ่งขึ้นที่จะช่วยให้การบริหารมีประสิทธิภาพ และเพิ่มประสิทธิผลให้แก่ครู และนักเรียนมากที่สุด

2. ศึกษาบทบาทของผู้บริหารต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มพัฒนาเครือข่ายแบบบูรณาการ อำเภอขามน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 ให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กิติมา ปรีดีดิลก. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษร

พัฒนา จำกัด.

คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค.

ทิสนา แจมมณี. (2540). แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทศพล สุดอำพัน. (2547). ผลสัมฤทธิ์ของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน. รายงานการศึกษา

อิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

น้อมศรี เกท. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

บุรินทร์ ทองแมน. (2545). การติดตามผลการพัฒนาและส่งเสริมครูในการทำวิจัยในชั้น

เรียน ของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประยูร อาษานาม. (2544). คู่มือวิจัยทางการศึกษา. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประสงค์ สังข์ชัย. (2540). รายงานการวิจัยการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ในโรงเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา

4. ภูเก็ต : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4.

ประวิทย์ เอรารวรรณ. (2542). การวิจัยปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รุ่ง แก้วแดง. (2545). เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษเรื่อง การวิจัยในยุคการปฏิรูป

การศึกษา. ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวันที่ 13 กันยายน 2545.

รัตนะ บัวสนธ์. (2544). วิจัยและพัฒนาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยนเรศวร

ลัดดา กองคำ. (2541). การศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนใน

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วันทนา ชูช่วย. (2533). การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิจิต สุรัตน์เรืองชัย. (2546). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่

14 ฉบับที่ 2 เดือน พฤศจิกายน 2545-มีนาคม 2546 หน้า 31

ส.วาสนา ประवालพุกษ์. (2541). “การวิจัยในชั้นเรียนและแนวทางในการพัฒนาการเรียน

การสอน” คู่มือพัฒนาการเรียนรู้อ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

สุชาติ ตั้งใจ. (2545). การศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน

การประถม ศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุชาติณี บุญญาพิทักษ์. (2554). เอกสารประกอบการอบรม เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน

[http://www.pt.tsu.ac.th/rdi/Traincourse/files/DATA.\(ออนไลน์\)](http://www.pt.tsu.ac.th/rdi/Traincourse/files/DATA.(ออนไลน์))

สุภัทรา เอื้อวงศ์. (2554). การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้. <http://www.moe.go.th>

/wijai/RE%20learn.doc.(ออนไลน์)บันทึกนี้เขียนที่ GotoKnow โดย อาจารย์

ชุติมา เมฆวัน

สถาบันแห่งชาติเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้.(2558). แนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.

กรุงเทพฯ : สถาบันแห่งชาติเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

,มปป. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2559, จาก www.mwit.ac.th/person/ 01-

Statutes/NationalEducation.pdf

ศุวิมล ว่องวานิช. (2544). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์อักษรไทย.

อารี เมธากาศย์. (2538). การทำนายเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา

สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

วิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุดมศักดิ์ แสนกล้า. (2546). การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารที่ส่งเสริมการวิจัยใน

ชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนขนาดต่างกัน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สุรินทร์ : สถาบันราชภัฏสุรินทร์.

อุดรรัช คำคุณ. (2554). การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพ

การศึกษา ด้านผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เพชรบุรี:บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.